

J kapitola 20.

[1] První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. [2] Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: "Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili." [3] Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. [4] Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. [5] Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel. [6] Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, [7] ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. [8] Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. [9] Dosud totiž nevěděli, že podle Písma musí vstát z mrtvých. [10] Oba učedníci se pak vrátili domů. [11] Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu [12] a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde před tím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. [13] Otázali se Marie: "Proč pláčeš?" Odpověděla jim: "Ondesli mého Pána a nevím, kam ho položili." [14] Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on. [15] Ježíš jí řekl: "Proč pláčeš? Koho hledáš?" V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: "Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu." [16] Ježíš jí řekl: "Marie!" Obrátila se a zvolala hebrejsky: "Rabbuni", to znamená "Mistře". [17] Ježíš jí řekl: "Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otcí. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupuji k Otcí svému i Otcí vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu." [18] Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: "Viděla jsem Pána a toto mi řekl." [19] Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám." [20] Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. [21] Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." [22] Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. [23] Komu odpustíte hříchý, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou." [24] Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. [25] Ostatní mu řekli: "Viděli jsme Pána." Odpověděl jim: "Dokud nevidím na jeho ruce stopy po hřebech a dokud nevložíím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím." [26] Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: "Pokoj vám." [27] Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!" [28] Tomáš mu odpověděl: "Můj Pána a můj Bůh." [29] Ježíš mu řekl: "Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili." [30] Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. [31] Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.